

Cînd Vitruviu își scrie cele zece cărți de spre Arhitectură, aproape cinci veacuri trecuseră de la edificarea Parthenonului. Totuși regulile enunțate de Vitruviu sunt încă acelea de pe vremea lui Ictinos și enunțate în așa fel că un cetitor din acea vreme să nu-și poată închipui altele posibile. Tot ce nu intra în acea viziune echilibrată și senină era considerat drept barbar și străin. Si multe veacuri după apariția tratatului vitruvian aceleasi norme, călăuză spre același ideal, rămăseseră în vigoare. Nu putem spune că această lume, cel puțin în ceea ce privește idealul ei, nu era izolată. Izolarea era de altfel destul de vastă, deoarece includea tot bazinul mediteranean. Dar izolarea nu e o chestiune dimensională ci morală. E o atitudine voită. O mîndrie sufletească și un privilegiu.

E.M. CANTACUZINO

Introducere în opera lui Vitruvius
Ed Meridiane Pg 21